GAZETA KRAKOWSKA

Nro 17.

Z KRAKOWA DNIA 27. LUTEGO 1811 Roku WE SRODĘ.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 16go miesiąca Stycznia 1811.

FREDERYK AUGUST,

Z Bożey Łaski Krol Saski, Xiąże Warszawski, &c. &c.

Chcąc zapobieżeć wątpliwościom w sądzeniu spraw, i postępowaniu sądowem zayśdź mogącym, z powodu, iż w kraiach do Xięstwa Warszawskiego wcielonych, Dekretem na dniu 9 Czerwca 1810 zapadłym, a w Nrze 18 Dziennika Praw umieszczonym, zaprowadzone zostały nowe Prawa, Organizacya i Procedura; na przełożenie Naszego Ministra Sprawiedliwości i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu postanowiliśmy i stanowiemy co następuie:

TYTUŁ I.

O mocy obowiązującey Praw dla nowo przyłączonego kraju.

Art. 1. Prawa Seymowe daty 18 i 24 Marca roku 1809 o zastosowaniu przepisow względem Aktów stanu Cywilnego i przepisów Kodexu Handlowego, tudzież Dekret Nasz daty 10. Października 1809. w Numerach 10 i 14 Dziennika Praw ogłoszone, służyć będą za prawidło, i dla kraiów nowo do Xięstwa Warszawskiego wcielonych, z następuiącem zastosowaniem.

Art. 2. Co do czynności i wypadków wydarzonych do dnia, w którym Prawa zeszłego Rządu wprowadzone zostały, zastosowane będą podobnież, iak i w dawnych Departamentach Xięstwa Warszawskiego, Prawa Polskie rozumieiąc pod tym wyrazem Prawa Korony w Woluminach Legum zawarte, Prawa Statutu Litewskiego, Prawa Magdeburskie, Chełmińskie i inne w tey rozciągłości iak w ów czas obowiązywały. Od czasu zaś zaprowadzenia Rządu zeszłego Galicyi, aż do dnia 15 miesiąca Sierpnia 1810. Prawa tegoż Rządu służyć maią za prawidła z odmianami iakie za czasu Rządu Francuzko-Galicyyskiego od ogłoszenia tegoż rządu, to iest od dnia 15 miesiąca Czerwca 1809 roku nastąpiły.

Art. 3. A mianowicie od czasu zaprowadzenia Rządu zeszłego maią być obowiązuiącemi dla kraiu dawniey Galicyą zachodnią zwanego, Kodex Cywilny Austryacko-Galicyyski w Roku 1797 w trzech częściach wydany (*Bürgerliches Gesetzbuch*) tudzież powszechna Ordynacya Sądowego postępowania (*Algemeine Gerichts Ordnung*) w tymże roku wydana, dla Powiatu ... Zamoyskiego, i innych części z Galicyi wschodniey do Xięstwa wcielonych, prócz Praw dopiero wspomnionych, Kodex Cywilny w pierwszey części, *de ju...*

re personarum w R. 1787, i urządzenie postępowania sądowego w R. 1781 wydane, nakoniec dla obydwóch części nowo przyłączonego kraiu, Patenta, Rescripta, Dekreta Nadworne i Normalia Austryacko-Galicyyskie Praw Cywilnych, Hypotek lub postępowania sądowego tyczące się, stosuiąc te wszystkie Prawa, tudzież odmiany za Rządu Francuzko-Galicyyskiego uczynione, do epok czasu czynności i wypadków, dla których obowiązywać zaczęły, a poźniey, z powodu zaprowadzonych odmian, obowiązywać przestawały.

Art. 4. Ordynacye sądowe i Prawa cząstkowo do nich wydane, moc prawa zachowuią, podobnież iak i w dawnych Departamentach Xięstwa Warszawskiego, nie co do formy postępowania odtąd, lecz *in materiali* do rozwiązywania wątpliwości zayść mogących o ważność lub nieważność czynności iakowey sądowey do czasu zaprowadzenia nowego postępowania sądowego, to iest, do dnia 15 Sierpnia 1810 R. zdziałaney.

Art. 5. Każda strona odwołuiąca się do Praw zeszłego Rządu, też prawa do Artykułów allegować, Patenta zaś, Rescripta Dekreta i Normalia wspomnione, stosownie do przepisów Artykułu 8 Dekretu 10 Października 1809 w Annexach na oyczysty ięzyk przełożone, obok textu oryginalnego załączać powinna.

Tytuł II.

O ukończeniu Spraw w dawnych Sądach zaległych.

Art. 6. Wszelkie Sprawy przed dniem 15 Sierpnia roku 1810 w którymkolwiek bądź stopniu nieukończone, a należące do rodzaiu tych, które podług przepisu nowego prawa przez Magistraturę poiednawczą przechodzić powinny, nie prędzey mogą bydź do Sądow końcem roztrzygnienia sporów, zaniesionemi, dopoki przez Magistraturę poiednawczą nie przeydą; chyba gdyby obie strony iednozgodnie od tego odstąpiły.

ROZDZIAŁ I.

O ukończeniu Spraw zaległych w których żaden ieszcze Wyrok stanowczy nie zapadł.

Art. 7 Dekret Nasz na dniu 21 miesiąca Grudnia 1807 dla dawnych Departamentów wydany, w No. 2 Dziennika Praw umieszczony, do Spraw, w których żaden ieszczę Wyrok stanowczy nie zapadł, stosuiemy w ten sposób, iż takowe Sprawy we wszystkim uważane będą iak nowe, azatem, co do przyzwoitości Sądu i Appellacyi, ieżeli podług tymczasowey Organizacyi, teraz w exekucyi będącey z przedmiotu swego należą do Wydziału spornego Sądu Pokoiu, sądzonemi będą w tymże Wydziale w pierwszey Instancyi, a w Trybunale Departamentowym w drugiey Instancyi; ieżeli zaś podług nowey Organizacyi nie należą do Wydziału spornego Sądu Pokoiu, sądzonemi będą mocą pierwszey Instancyi, w właściwym Trybunale Departamentowym, a mocą drugiey Instancyi w Sądzie Appellacyinym Xięstwa Warszawskiego. W zamiarze zaś ustanowienia granic, między Wydziałami, które do Spraw zaległych i nowych w Trybunałach wyznaczonemi zostały, mieć chcemy; aby wszystkie Sprawy które podług nowey Organizacyi z przedmiotu swego nie należą do Wydziału Spórnego Sądu Pokoiu, a w których iuż Instrukcya za Rządu Austryacko-Galicyyskiego przez spisanie Aktów, inrotulacyą lub *elenchus*

ukończoną została, należy do Wydziału drugiego Trybunałów Departamentowych. Sprawy zaś które ieszcze nie doszły do tego stopnia wyiaśnienia, tudzież Sprawy pochodzące z epoki Rządu Francuzko-Galicyyskiego, i wszelkie Sprawy nowe, ieżeli tak pierwsze iak i drugie nie należą do Wydziału Spornego Sądu Pokoiu, sądzonemi będą w Wydziale pierwszym tychże Trybunałów. Akta dawnego processu, mogą bydź przez strony, iako Allegata i dowody użytemi z zastrzeżeniem przepisu Artykułu 4 niniejszego Dekretu.

ROZDZIAŁ II.

O ukończeniu spraw zaległych, w których ieden przynaymniey wyrok stanowczy zapadł.

Art. 8 Wszelkie wyroki w byłych Sądach zapadłe, a nie odmanuowane, maią bydź stronom natychmiast wręczone.

Art. 9. Względem ważności wyrokow w sądach Austryacko-Galicyyskich ostatecznie zapadłych, to iest takich, od których odwołanie się do wyższey Instancyi nie ma mieysca, rozciągamy przepisy artykułow 3, 4, 5 i 6 Dekretu, daty 20 Maia 1808 w Numerze trzecim Dziennika Praw umieszczonego, do nowych Departamentow Xięstwa Warszawskiego z następuiącym zastosowaniem:

A) Zamieniaią się termina 14 miesiąca Stycznia i 12 miesiąca Lipca 1807 na termin ieden 5 Czerwca 1809, a zatem wyroki ostatecznie po 5 Czerwca 1809 zapadłe mogą bydź zaskarzonemi.

B) Wyłącza się przepis artykułu 6 względem spraw kryminalnych wskazuiąc w mieysce tego przepisu prawidła obięte Dekretem na dniu 19 Listopada roku 1810 zapadłym, a w Numerze 24 Dziennika Praw umieszczonym.

C) Trzy miesięczny przeciąg czasu co do zaskarżenia wyrokow po ogłoszeniu niniejszey ustawy, wręczyć się maiących, rachowany będzie od dnia wręczenia wyroku.

Art. 10. Względem wyrokow nieostatecznych w tychże Sądach zapadłych następuiące służyć będą prawidła:

1mo. Appellacya lub rewizya nie będzie przyięta, ieżeli termin do ich założenia prawami Austryacko-Galicyyskiemi przepisany z dniem 5 Czerwca 1809 upłynął.

2do. Jeżeli zaś tenże termin z dniem 5 Czerwca 1809 nie upłynął, lub ieżeli wyrok nieostateczny poźniey zapadł, to wolna iest Appelacya lub rewizya w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszey ustawy lub w przypadku poźnieyszego admanuowania wyroku od dnia wręczenia wyroku.

3tio. Sprawy takowe mocą drugiey Instancyi sądzonemi będą w wydziale 2gim Trybunału właściwego Departamentu swego, a mocą trzeciey Instancyi w sądzie Appellacyynym Xięstwa Warszawskiego.

Art. 11. Wyroki ostateczne w sądach nowego Rządu od dnia 5 Czerwca 1809 do dnia 15 Sierpnia 1810 zapadłe, maią moc i skutki iakie im prawa w tey epoce służące nadaią.

Art. 12. Od wyrokow nieostatecznych w tychże sądach zapadłych:

1mo. Nie będzie dopuszczone odwołanie się do wyższey Instancyi, którym termin z dniem 15 Sierpnia 1810 upłynął.

2do. Jeżeli zaś nie upłynął z tymże dniem, wolne będzie odwołanie się w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia

)2(

ninieyszey ustawy, lub gdyby wyrok poźniey admanuowany został, od dnia wręczenia wyroku.

3tio. Sprawy takowe sądzone będą mocą drugiey Instancyi w wydziale pierwszym właściwego Trybunału Departamentowego, a w trzeciey Instancyi ostatecznie w sądzie Appellacyynym Xięstwa Warszawskiego.

Art. 13. W przypadku artykułami 10 i 12 obiętych, tak Appellacya, iako też rewizya, w ten czas tylko dopuszczoną bydź może, gdy iest owczasowemi prawami dozwoloną, a każda sprawa w którey wyrok nieostateczny przed dniem 15 Sierpnia 1810 zapadł, tyle Instancyi mieć będzie, ileby ich miała, gdyby w zeszłych Sądach do końca doprowadzoną została.

Art. 14. Gdyby w Sądach nowego Rządu od dnia 5 Czerwca 1809 do dnia 15 Sierpnia 1810 zapadły były wyroki w przedmiotach przez Justitium sądzić zabronionych, to te wyroki podobnież w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniey-szey ustawy, lub gdyby poźniey admanuowanemi zostały, w przeciągu trzech miesięcy od dnia wręczenia wyroku zaskarżanemi bydź mogą.

ROZDZIAŁ III.

O rekursach, restytucyi i kassacyi.

Art. 15. Rekursa od rezolucyow w dawnych sądach założone, a ieszcze nie zarezolwowane, lub gdzie do założenia tychże Rekursow termin prawem przepisany, z dniem 5 Czerwca 1809 co do spraw Austryacko-Galicyyskich, a z dniem 15 Sierpnia 1810 co do spraw w Sądach nowego Rządu wytoczonych, nie upłynął, maią bydź z samą sprawą pryncypalną do właściwych wyżey wyrazonych Sądow w prowadzonemi.

Art. 16. Jeżeli w sprawach o restytucyą worok iuż w byłych Sądach zapadł, to podług przepisu Rozdziału II. ieżeli zaś żaden ieszcze wyrok nie zapadł, to podług przepisu Rozdziału I. postępować należy. Czas do Restytucyi, bądź to Ordynacyą sądową, bądź to w Xiędze Praw Cywilnych rządu zeszłego dozwoloney, ieżeli z dniem 5 Czerwca roku 1809 nieupłynął, rozciągamy aż do trzech miesięcy od dnia ogłoszenia ninieyszey Ustawy nieścieśniaiąc bynaymniey dłuższych terminow Prawem Cywilnym tegoż Rządu dozwolonych, w którym to ostatnim razie cały przeciąg czasu, od dnia 5 Czerwca 1809 aż do 15 Sierpnia 1810 w termina te liczonym nie będzie, tenże sam przeciąg czasu dozwalamy do zaniesienia restytucyow pochodzących z czasu od d. 5 Czerwca 1809 aż do dnia 15 Sierpnia 1810 nieścieśniaiąc bynaymniey dłuższych terminow.

Art. 17. Dekret Nasz daty 3 Kwietnia 1810 stanowiący Organizacyą Sądu Kassacyynego rozciągamy do nowo przyłączonych Departamentow z następuiącem zastosowaniem.

1mo. Od Wyrokow w Sądach zeszłego rządu Austryackiego, lub też w Sądach nowego Rządu do dnia 15 Sierpnia 1810 zapadłych, od których podług, przepisow Rozdziału II. odwołanie się do wyższey Instancyi nie iest dozwolone, podobnież Rekurs do Kassacyi nie ma mieysca.

2do Od innych zaś Wyrokow, które w sprawach nieukończonych mocą ostateczney Instancyi w teraźnieyszych Sądach Konstytucyynych zapadły, lub ieszcze wydanemi zostaną, wolnem będzie odwołanie się do Kassacyi, ieżeli powodami Organizacyi Sądu Kassacyynego, daty 3 Kwietnia 1810

usprawiedliwionym zostanie, a to w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniéyszey Ustawy, lub gdyby Wyrok poźniey wręczony został, od dnia wręczenia Wyroku.

3tio. Jeżeli w Sądach Konstytucyynych zapadł Wyrok potwierdzaiący dawnieyszy Dekret, w którym to razie podług prawideł zeszłego Rządu odwołanie się do trzeciey Instancyi nie iest wolne, w ten czas do powodow udania się do Kassacyi w Organizacyi 3go Kwietnia 1810 wyrażonych dodaiemy ieszcze i ten powod: Iż Wyroki dwa na pozor zgodne, są istotnie niezgodnemi. W przypadku zaniesienia rekursu z tey ostatniey przyczyny, Sąd Kassacyyny wyda Wyrok odrzucaiący rekurs, lub pozwolenie udania się z zaskarżeniem do Sądu Appellacyynego zaś względem zaniesienia rekursu z innego powodu postąpi sobie Sąd Kassacyyny, jak iest przepisano w Organizacyi tegoż Sądu.

4to. Toż samo stosuie się do dwóch zgodnych Wyrokow przed dniem 5 Czerwca lub poźniey do dnia 15 Sierpnia zapadłych, z tem iednak ścieśnieniem, iż odwołanie się od dwoch Wyrokow przed 5 Czerwca 1809 zapadłych do Kassacyi, w ten czas tylko przyięte będzie, iżeli termin rekursu do rewizyi z dniem 5 Czerwca 1809 nieupłynął.

ROZDZIAŁ IV.

O exekucyi Wyrokow przed dniem 15 Sierpnia 1810 zapadłych.

Art. 18. Exekucyi Wyrokow przed dniem 15 Sierpnia 1810 prawomocnie iuż zapadłych, żądać będą strony w drugim Wydziale właściwego Trybunału Departamentowego, lub stosownie do przedmiotu w wydziale spornym właściwego Sądu Pokoiu, który to Sąd przekonawszy się, iż Wyrok takowy nie obeymuie w sobie stanowień wbrew sprzeciwiaiących się Konstytucyi, lub zakazom Kodexu, wyda upoważnienie do exekwowania, w przeciwnym zaś razie ie odmowi.

Art. 19 Przez właściwy Sąd rozumie się ten, któryby Sprawę do Exekucyi przyprowadzić się mianą, sądził, gdyby przed 15 Sierpnia 1810 ukończoną nie została.

Art. 20. Gdyby ten, przeciwko któremu dozwolona iest exekucya dawnego Wyroku, mniemał, iż exekucya nie ma mieysca, lub gdyby w exekucyi samey trudności zachodziły, wolno będzie czynić prawne kroki, w ktorym to razie zachowane będzie postępowanie, przepisane Kodexem postępowania cywilnego.

ROZDZIAŁ V.

O ukończeniu Spraw zaległych Konkursowych i Likwidacyinych.

Art. 21. W Sprawach między Kuratorem a poiedynczemi Wierzycielami lub dłużnikami mass wytoczonych, zachowane będzie postępowanie w powyższych 4ch Rozdziałach przepisane. Ze zaś Procesa konkursowe i likwidacyine, procz działań każdemu procesowi właściwych, wymagaią ieszcze czynności sobie wyłącznie służących, przepisawszy tedy dla takowych czynności prawidła Dekretem w Nrze 12 Dziennika Praw ogłoszonym daty 15 Lipca 1809 stosuiące się do dawnych Departamentow, też prawidła dla nowych Departamentow rozciągamy z następuiącym zastosowaniem:

Art. 22. Artykuł 4 tegoż Dekretu, iako niestosowny do stanu rzeczy w nowych Departamentach, całkowicie się wyłącza.

Art. 23. Artykuł 10 w tym sposobie ſię zmienia, iż rachunki nie przed Notaryuszem, Podsędkiem lub Burgrabią, lecz przed Deputacyą Wierzycieli maſsy krydalney zdawanemi będą, z przydaniem iednak delegowanego z sądowych Osob, końcem spisania protokułu tey czynności.

Art. 24. Do Artykułu 15 dodaiemy, iż do układania planu dyſtrybucyi maſsy, rownie Kurator lub Adminiſtrator maſsy przez Sąd wyznaczonym bydź może.

Dopełnienie ninieyszey Naszey Uſtawy, i iey umieszczenie w Dzienniku Praw, Miniſtrowi Sprawiedliwości Xięſtwa Naszego Warszawskiego zalecamy.

(Pod.) *Frederyk Auguſt.*
(L.S.) przez Krola
Zgodno z orygin: *Miniſter Sekretarz Stanu*
Felix Łubieński, *Stanisław Breza.*
Miniſter Sprawiedliwości.
(L.S.) Zgodno z oryginałem
Antoni Jonnman *Miniſter Sekr. Stanu*
Sekr. Jeneralny. *Stanisław Breza.*

Z Drezna d. 7. Lutego.
(z Gazety Berlińskiey.)

Nayiaśnieyszy Krol zasłabł był cokolwiek, ale przyszedł iuż do zdrowia i pracuie znowu podług zwyczaiu z miniſtrami. Seymowi podana zoſtała propozycya do sproſtowania konſtytucyi krolęſtwa i zaprowadzenia iednakowego rządu w wszyſtkich prowincyach. Zbawienna ta propozycya znaydzie może w początkach trudność, ale Oycowskie przełożenia mądrego Monarchy i oczywiſte dobro kraiu usuną zapewne tę trudność: bo ktożby zyskał, gdyby nikt ſtracić nie chciał! Seym trudni ſię także ulepszeniem edukacyi kraiowey. Nic ieszcze w ważnych tych przedmiotach nie poſtanowił, ale po patryotyzmie i świątle członkow iego spodziewamy ſię wszyſtkiego dobrego.

Woysko upięknia ſię codziennie, i od zaprowadzenia urządzenia Francuzkiego i dania mu nowych mundurow nie ieſt prawie do poznania. Osobliwie też zyskał na tem pułku gwardyi.

Przybył tu Hrabia Grüne, jenerał maior w słuzbie Auſtryackiey iadący do Paryża.

Roboty około twierdzy Torgau zaczną ſię w Kwietniu i użytych do nich będzie około 4000 żołnierzy.

Z Paryża d. 8 Lutego.

Onegday udał ſię J. C. K. Mość na rynek zbożowy, okazał nieukontentowanie swoie, iż roboty tamteysze nie posuwaią ſię i rozkazał, aby przed końcem tego roku były ukończone. Odwiedził także rynki Templu, Jakobinow, i Niewinności. Wyraził swoią radość, iż roboty na rynku Jakobinow szybko idą, ale zadziwił ſię, iż tak mało poſtąpiono w nich na rynku Niewinności.

Wyrokiem d. 30 Stycznia poſtanowił J. C. K. Mość, aby ogrod dawnego opactwa S. Marcina, ktory darował dobremu swoiemu miaſtu Paryżowi, przerobiony był na rynek, a na to mieysce rynki w publicznych ulicach S. Marcina i Dyonizyusza znieſione bydź maią. Temuż dobremu miaſtu darował były karmelicki klasztor, gdzie przenieſiony bydź ma rynek z placu Maubert. Rynki S. Jana i S. Germana maią bydź rozprzeſtrzenione i nadane ieſt Paryżowi prawo nabycia potrzebnych do tego placow. Rynki Beauveau, Patryarchy, konny i wołowy uſtąpione są dobremu miaſtu Paryżowi.

D. 6 odprawił J. C. K. Mość radę mi

nistrow.

Pisma nasze zawieraią co następuie: "Podług ostatnich doniesień z Kadyxu oblężenie tego miasta idzie z naywiększym pospiechem. Marszałek Soult przed swoim stamtąd odiazdem obeyrzał wszystkie roboty i zdawał się bardzo z nich bydź kontent. Poczynił nowe rozporządzenia, ktore z niewypowiedzianym pospiechem do skutku przywodzą. Marszałek Wiktor ma ciągle głowną swoią kwaterę w Chiklana, a dowodzący pod iego rozkazami Jenerał Lewal w Puerto-Real. Pułki znayduią się w zupełności, a żywności iest podostatkiem. W Kadyxie zdaie się zachodzić wielkie nieporozumienie między Hiszpanami i Anglikami. Ostatni są iednak panami miasta, gdyż tam maią załogę i flotę. Na końcu Grudnia zaszła pod czas ciemney nocy żywa walka między Hiszpańskiemi i Angielskiemi okrętami, wktórey wiele ludzi z obu stron zginęło. Wzięły się, iak mowią, za nieprzyiacielskie okręty.,,

Od granic Hiszpańskich d. 24 Stycznia.

Marszałek Bessieres, naczelny wodz Hiszpańsko-północnego woyska, przybył z znacznym orszakiem z Baiony do Wittorya, i obeyrzał stoiącą w tamteyszey okolicy dywizyą gwardyi Cesarskiey pod Jenerałem Caffarelli. Stamtąd udał się do Burgos, gdzie znayduie się iedna dywizya przybyłych z nad Loary do Hiszpanii woysk. Przybyli z Marszałkiem do Burgos officerowie odebrali rozkaz udania się do Waladolidy, gdzie tymczasowo założona będzie głowna kwatera północnego woyska. Sam Marszałek iedzie na krotki czas do Madrytu, dla oddania Królowi swoiego uszanowania i rozmowienia się znim względem niektorych przedmiotow nim do Walencyeny wkroczy. Stamtąd powroci do Waladolidy. Dla opatrzenia w żywność północnego woyska, którego liczba iest znaczna i zawsze się ieszcze powiększa, przedsiewzięto potrzebne środki. Wszystko domyślać się każe, iż woysko to przeznaczone iest do działania zaczepnego, iż wkroczy do Portugalii, dla zaięcia prowincyy Tralos Montes, Minho i Duero i złączy się z woyskiem Massseny. Wiele stoiących w dawney Kastylii, Alawa i Guipuskoa woysk odebrały iuż rozkaz bycia w gotowości do drogi; przeznaczone bydź maią do Leony i Salamanki. Korpus Asturyi pod Jenerałem Bonnet wkroczy podobno do Galicyi, a pozostałe w Biskai woyska pomkną się do prowincyi Montana i Asturyi. Rokosz północney Hiszpanii iest zupełnie przytłumiony; poiedynczo uwiiaiące się ieszcze kupy nie zasługuią na nazwisko rokoszu i będą przez odwodowe woyska i żandarmeryą bez trudności wytępione. Jeszcze w żadnym czasie od początku rokoszu nie było pewnieyszey nadziei do ukończenia krwawey woyny, która od trzech lat pustoszy Hiszpaniią, iak teraz. Jakoż ostatnie warownie, na których ieszcze rokoszanie polegali, albo iuż są wzięte, albo wkrótce zostaną. Odsunięci na ostatni koniec Hiszpanii nie mogą iuż wesprzyć żadnego działania, któreby wewnętrzne bezpieczeństwo naruszyć mogło. Marszałek Macdonald czyni przygotowania do oblężenia Terragony; Jenerał Suchet stoi w gotowości z znacznym korpusem do wzięcia Walencyeny. Jenerał Sebastiani wkroczył na nowo do prowincyi Murcyi, dla zayścia z tyłu rokoszanom Walencyeńskim i dla

oblężenia Kartageny, drugiego portu woiennego w Hiszpanii. Okolice Gibraltaru są woyskiem Francuzkim osadzone. Kadyx opiera się wprawdzie ieszcze; ale przy wielkich przygotowaniach z strony Francuzow i ich czynności, trudno, aby się mogł długo trzymać. Przed nieiakim czasem przednia straż korpusu Mortiera przebiegła Estramadurę i stanęła przy Alkandro nad Tagiem, skąd zapewniła sobie związek z korpusem Droueta w Portugalii i z Madrytem, teraz wkroczył cały piąty korpus z okolic Sewilli przez Andaluzyyskie góry do Estramadury, rozpędził wszędzie oddziały rokoszanow Balasterosa i zbliżył się do nadgraniczney twierdzy Badaioz, do którey zasłonienia od odwołania Romany żadnego woyska z Lizbony nie przysłano. Po wzięciu tey twierdzy może Mortier bez niebezpieczeństwa wkroczyć do prowincyi Alenteio i wspierać działania Massenny przeciw Lizbonie.

Z Wiednia d. 6. Lutego
(Z Gazety Hamburskiey)

Mowią, iż po szczęśliwem rozwiązaniu Nayiaśnieyszey Cesarzowy Francuzkiey dana tu będzie wielka uroczystość.

W krótce wpuszczone bydź maią w bieg czerwone bankocetle zastępuiące monetę konwencyyną. Co gdy nastąpi, wycofane dawne z wolna zostaną i bieg ich się polepszyć musi.

Wyiechał stąd Arcy Xże Franciszek, i mowią, że się zeni.

Dobrze urządzone milicye (wyraża iedno z pism Austryackich) stanowią właściwą i prawdziwą potęgę kraiu. Jest to nay naturalnieysze, a zatem naylepsze ustanowienie. Daie kraiowi stosowną do iego ludności liczbę woiownikow. Przekonywa każdego, iż biie się za siebie, utrzymuie woyskowego ducha w narodzie, który nie łatwo niewieścieie, ponieważ taki wyżołnierz nie przestaie bydź obywatelem; można nawet powiedzieć, iż ustanowienie takowe czyni lud niezwyciężonym. Nigdzie nie znaydziemy większego poparcia tey prawdy, iak w dawney historyi. Kraie owczesne były wielkie i potężne przez obywatelskie milicye, i w ten czas dopiero upadły, gdy te znikczemniały. Ateny w nayświetnieyszych swoich czasach nie miały innego woyska nad własnych obywateli. Rzym dał naywiekszy przykład co obywatel żołnierz zdołać potrafi: wszyscy obywatele Rzymscy stanowili iedną tylko milicyą. Kazdy poki tylko wiek mu dozwalał odbywał służbę woyskową, i przez takowe milicye był Rzym nie tylko niezwyciężonym, ale nawet pogromem świata. Woyny prowadzone obywatelskiemi milicyami bywaią zazwyczay w początkach nieszczęśliwe; ale doświadczenie naucza, że wytrwałość ich uwieńczona nakoniec bywa. Co kampania bywaią obywatelskie milicye strasznieysze. Woienna ich sztuka iest prosta; mogą się spieszno rekrutować i biią się za iedną i własną sprawę.

Od brzegow Menu d. 9. Lutego.

Liczbę Francuzkich i Włoskich poddanych, którzy powracaia z służby woyskowey Austryackiey, podaią do 6000 wraz z jene.

Król Wirtemberski mianował P. Gremp sekretarzem poselstwa w Peterzburgu.

W Augszburgu przedaią więcey daiącemu wały i mury fortyfikacyyne do 3 lat do rozebrania.

Baron Durand, poseł Francuzki w Neapolu przyiechał d. 2 przez Stuttgard na mieysce swoiego przeznaczenia.

DODATEK
DO N^ru 17.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 27. LUTEGO 1811. Roku WE SRODĘ.

WYROKI KROLEWSKIE.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Dreźnie d. 11 miesiąca Lutego roku 1811.

FREDERYK AUGUST,

z Bożey Łaski, Król Saski, Xiąże Warszawski, &c. &c.

Chcąc ile możności spieniężenią produktow w Xięstwie Naszem Warszawskiem ułatwić, postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Wprowadzanie z zagranicy do Xięstwa Warszawskiego wszelkiey okowity czyli spirytusu, niemniey wódki, od d. 1 Marca roku bieżącego iest zakazanem.

Art. 2. Dopełnienie ninieyszey Naszey woli Ministrowi Skarbu zalecamy.

(Podp.) *Frederyk August.*

(L.S.) Przez Króla

Minister Sekretarz *Stanu*

Zgodno z oryg. *Stanisław Breza.*

Zgodno z oryginałem:

J. Czyżewski S. J. *Minister Sek. Stanu*

(Pod.) *Stanisław Breza.*

II. Pod d. 6. Lutego.

Na wakuiące w skutek Dekretu Naszego pod d. 13 Grudnia r. p. urzędy w Dyrekcyi Skarbowey Departamentu Siedleckiego mianowaliśmy i mianuiemy iak następuie:

Inspektorem jeneralnym P. Edmunda Zabłockiego, dotąd Inspektora wydziałowego przy Dyrekcyi Skarbowey w Radomiu.

Kontrollerem jeneralnym Pana Jaroszewskiego, dotąd Inspektora wydziałowego przy Dyrekcyi Skarbowey w Płocku.

Minister Skarbu dopiero rzeczonych do sprawowania powierzonych im urzędow wezwie, i niniejszą nominacyą ogłosi.

(Podpisy iak wyżey.)

Ministerium Sprawiedliwości.

Nayśniaśnieyszy Pan Dekretem swoim w dniu 22 zeszłego miesiąca wydanym raczył łaskawie potwierdzić zapis przez zmarłego Xiędza Jozefa Przyłuskiego, Dzieka a Katedry Poznańskiey pod dniem 18 Czerwca 1810 roku zdziałany, którym fundusz pochodzący z procentow od summy 22,000 złotych na dobrach Gronowku z przyległościami, w Powiecie Kościańskim Departamencie Poznańskim położonych zahypotekowaney, na naukę dwóch Alumnow Gymnazium Poznańskiego przekazanym został. — W Warszawie d. 10 Lutego 1811.

Z Hamburga d. 15. Lutego.

Kommissya rządząca w mieście naszem rozpoczęła urzędowanie swoie odezwą następuiącą do trzech departamentow wyższey Emsy, uyściow Wezery i Elby:

" Uchwała senatu pod d. 10 Grudnia, e-

znaczyła wasz los i połączyła go na przyszłość z losem Napoleona Wielkiego i iego państwa. Wasza niepodległość była tylko zroiona; naymnieysze zdarzenie, które przerywało pokoy w Europie, wystawiało ią na niebezpieczeństwo. Dla zachowania waszego handlu przymuszonemi byliście okupywać się chciwości wielkiemi ofiarami. Oto obraz waszey przeszłości; lecz inna otwiera się dla was przyszłość. Wola Cesarza i interes lądu, który walczy przeciw monopolistom świata, połączyły was z ludami, których wielki ten Monarcha zrządził chwałę i szczęście. Należeć będziecie do iego miłości i staranności, iak dawne iego ludy. Dał wam naypierwszy dowod swoich uczuciow, gdy po przyłączeniu was do wielkiego państwa, rozkazał robić kanały, które morze Baltyckie połączą z rzekami Francuzkiemi. Mieszkańcy tych okolic! Połączcie na przyszłość wasze interessa handlowe z interessami nowey oyczyzny, a wielkie wasze miasta, pomiędzy któremi Hamburg iest pierwszem, zobaczą ożywioną i powiekszona swoią pomyślność. Naymnieysze oddalenie się od wspolnego interessu, wystawi waszą spokoyność i maiątki na niebezpieczeństwo. Naypierwszem życzeniem i naypierwszym obowiązkiem rządzącey kommissyi będzie dać wam zamiłować. Wielkiego Monarchę, który wami rządzi, i który rownie was kocha, iak dawnych poddanych. Rzućcie okiem na przyłączone do dawney Francyi departamenta, a zobaczycie wszędzie pomyślność i przemysł, miłość, posłuszeństwo i wdzięczność ludow ku swemu Monarsze; rzućcie okiem pomiędzy szeregi woyska Francuzkiego, zobaczycie żołnierzy z nowych tych departamentow ubiegaiących się w chwale i wierności z dawnemi Francuzami. Obraz ten zapewnia was o szczęśliwey przyszłości; cnoty towarzyskie, które iednaią wam szacunek, czynią kommissyi rządzącey nadzieię, iż bez trudności dopnie celu chwalebnego swoiego przeznaczenia.

(Pod.) *Marszałek Xże Eckmühl.*

Przez Jeneralnego Rządcę.
Audytor rady stanu i sekretarz kommissyi Petit de Beauverger,

Potem wydała rzeczona kommissya następuiący wyrok:

W imieniu Nayiaśnieyszego Cesarza Francuzow, Króla Włoskiego, Protektora ligi Reńskiey, Pośrednika ligi Szwaycarskiey, Kommissya rządząca ustanowiona wyrokiem d. 18 Grudnia 1810, na wniosek Radzcy stanu, intendenta wewnętrznego i skarbu, stanowi:

Art. 1. Senaty Hamburski, Lubecki i Bremeński są zniesione stosownie do wyroku Cesarskiego pod d. 10 Grudnia 1810 i zaprzestaną urzędowania swego, iako to:

Senat Hamburski d. 13 Lutego 1811.
Senat Lubecki d. 16 Lutego 1811.
Senat Bremeński d. 16 Lutego 1811.

Art. 2. Archiwa ich zostaną zapieczętowane; Burmistrzowie, syndykowie i sekretarzowie, iako też inni urzędnicy publiczni, obowiązanemi są oddać wszystkie reiestra, papiery, &c. ściągaiące się do dawnego rządu.

Art. 3. Intendent wewnętrzny i skarbu ma zlecenie uskutecznić ninieyszy wyrok, który będzie drukowany i głoszony.

(*Podpisy iak wyżey.*)

Nakoniec ustanowiła tymczasową ar-

dę municypalną w Hamburgu; dawny Burmistrz Heiss iest prezydentem miasta Hamburga.

Z *Konstantynopola d.* 10. *Stycznia.*

Główna kwatera W. Wezyra znayduie się ciągle w Szumli. Nowego nic przy woysku nie zaszło. Uzbraiania na przyszłą kampaniią czynione iednak są na lądzie i wodzie bez przerwy. Z rozkazu W. Sułtana musiano nawet liczbę robotnikow pomnożyć w arsenale, ażeby flota w Kwietniu wyyśdź mogła na morze.

Dwie Sułtanki znayduią się teraz w ciąży i za dwa miesiące spodziewaią się ich rozwiązania. W. Sułtan mieć zatem będzie następcę tronu.

Podług naynowszych doniesień z Egiptu powrocili zapędzeni do pustyń Bejowie do posłuszeństwa; przybywaią do Kairu i zdaią się na wspaniałość Machmeda Ali baszy, rządzcy Kairskiego, do czego ośmieliło ich łagodne iego obchodzenie się z poymanemi ich współbuntownikami.

Stopnie Zimna.

Dnia 24go Lutego 1811.

	z rana	po południu	w wieczor.
	—12	4	7.
—25	— 7	2	3.
—26	— 4	0	2.

J. Karkoszyński, Z. O.

Dnią 25 i 26 Lutego 1811.
Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Na Monetę.	Przednie. Złp.	gr.	Srednie. Złp.	gr.	Poślednie. Złp.	gr
Korz: Pszenicy	14	—	13	—	12	—
— Zyta	10	—	9	—	8	15
— Jęczmienia	7	15	7	—	6	—
— Grochu	8	—	7	15	—	—
— Owsa	5	—	4	15	—	—
— Jagieł	24	—	22	—	20	—
— Rzepaku	14	—	13	—	12	—

DONIESIENIA.

Niżey podpisany Notaryusz Publiczny Departamentu Krakowskiego przez Rezolucyą Trybunału Cywilnego Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego dnia osmego Stycznia, roku teraźnieyszego 1811 zapadłą do sprzedarzy przez licytacyą kamienicy po niegdy Janie Marczewskim pozostałey, i tu w Mieście Krakowie na ulicy Swiętego Jozefa pod Nrami 93, 94 stoiącey i razem złączoney, oraz do sukcessorow tegoż niegdy Jana Marczewskiego należącey złotych Polskich cztery tysiące trzysta czterdzieści pięć w monecie srebrney courant przez biegłych w sztuce otaxowaney; w skutku odbycia przedarzy pomienioney kamienicy przez publiczną licytacyą i przygotowuiącego przysądzenia, dzień trzeci Kwietnia r. b. wyznacza; wzywa oraz życzących sobie tez kamienicę nabydź, izby w dniu przerzeczonym, to iest trzecim Kwietnia r. b. przed niżey podpisanym Notaryuszem w kamienicy iego własney tu w Krakowie na ulicy Szpitalney pod Nrm 562 zamieszkałym, o godzinie dziewiątey ranney stawili się, i tam podania swoie do protokołu oświadczyli, po czem przerzeczona kamienica więcey daiącemu przysądzoną zostanie. W Krakowie d. 20 Lutego 1811 roku.

Walenty Lichocki, Notaryusz Publiczny Departamentu Krakowskiego.

Ponieważ często się zdarza, że przez niewiadomość o kupno soli nietylko, że tu zapytania rożne osoby czynią, ale nawet i na prożno w tem celu podroże do Wieliczki odbywaią; przeto niżey podpisany uznał za rzecz potrzebną i dla Publiczności dogodną, przez gazety kraiowe ogłosić, że w Wieliczce żadna sól niesprzedaie się. —— Dan w Wieliczce d. 20 Lutego 1811 roku.

.. Rychowiecki, Jeneralny Inspektor przy Salinach Wielickich z strony Rządu Xięstwa Warszawskiego.

Dnia 18 Marca r. b. i następnych dni od godziny 9tey do 12tey przed południem, a od 3ciey do 6tey po południu na mocy rezolucyi Wysokiego T. C. P. I. D. K. dnia 2go Stycznia r. b. na prozbe W. Franciszka Kosteckiego do liczby 2165 zapadłey sprzeda-

wane będą przez publiczną licytacyą na Gołębiey ulicy w Krakowie pod liczbą 282 rożne ruchomości Ur. Piotrowi Pawłowi dwoyga imion Staszewskiemu na zaspokoienie długu 160 czer: zł: w złocie z prowizyą i kosztami prawnemi wspomnionemu W. Franciszkowi Kofleckiemu należnego przez bywszego Komornika Sądow Szlacheckich Krakowskich W. Łabajewskiego na mocy Dekretu tychże Sądow zatradowane. — Z mocy także Dekretow tegoż Trybunału do liczby 3296, 2847, 2129 i 3 zapadłych rożne ruchomości po niegdyś Danielu Englu, iako też xiążki po X. Franciszku Hoffmanie i po X. Kajetanie Skrzetuskim na teyże licytacyi za gotową srebrną monetę sprzedane zostaną. *Jan Kanty Kowalski, B. T. C. P. J. D. 1.*

Wieś Kobierzyn, w zaokrągleniu Podgorskim, Powiecie Krakowskim o pół mili, od Krakowa leżąca, iest do sprzedania, ktora ma pańszczyznę ciągłą i pieszą znaczną, Siana przeszło 800 cetnarow, pola obszerne, pastwiska rozległe, lasu morgow 200. kopalnią nayprzednieyszego torfu, dom murowany, zabudowania ekonomiczne w dobrym stanie. Życzący sobie nabycia tey realności, raczy udać się do właściciela na Floryańskiey ulicy pod Nrm 531 mieszkaiącego, gdzie o szczegółach inwentarza i cenie zawiadomionym będzie.

Podaie się do publiczney wiadomości, iż uczciwa Maryanna z Bartłomieia Marca spłodzona córka w roku 1800 wszedłszy w związki małżeńskie z Błażeiem Latosińskim Młodzieńcem kunsztu kuszmierskiego będącym, rodem z Opatowa, który w tymże samym roku został wydanym na kantonistę do woysk Austryackich, regimentu Xcia Wirtemberga 3go batalionu, pułku 38go zapozwała przez publiczną Gazetę Krakowską przez trzykrotne powtarzania pod d. 30 Marca r. b. pomienionego Błażeia Latosińskiego, aby o swoim życiu dał wiadomość. — Że zaś do tych czas żadney w tey mierze nie odebrała pewności. Uprasza więc ieszcze raz wszystkich i każdego z osobna taż Maryanna z męża znana Latosińska, córka Bartłomieia Marca, aby kto postrzeże takiego wzwyż opisanego człowieka uwiadomił go, iż od pierwszego ogłoszenia przez Gazetę ninieyszą Krakowską ma się stawić lub przynaymniey zgłosić listownie w dwoch niedzielach do miasteczka zwanego Opatow, leżącego w departamencie Radomskim; od drugiego za półtory niedzieli: od trzeciego za tydzień. Po upłynieniu zaś przeznaczonego terminu, gdy się ani stawi, ani zgłosi wzmiankowany Błażey Latosiński; ona starać się będzie w inne związki Małżeńskie wniyść.

Dano w Opatowie dnia 5 Lutego roku 1811.

X. Felix Świecicki, Sędzia Pokoiu Departamentu Radomskiego, Powiatu Opatowskiego.

Niżey podpisany Notaryusz Departamentu Krakowskiego, w moc rezolucyi Trybunału Cywil. I. Instancyi Departamentu Krakowskiego dnia 8 Stycznia roku bieżącego wypadłey, a zalecaiącey sobie sprzedaż przez licytacyą kamienicy z browarem po ś. p. Janie Meysnerze na Kazimierzu w ulicy Skawińskiey pod liczbą 32 stoiącey: na takowąż licytacyą życzących sobie kupna rzeczoney kamienicy na dzień 2 Kwietnia zrana o godzinie 9 roku bieżącego 1811 w mieysce kancellaryi Notaryatu swego do domu w ulicy Grodzkiey pod liczbami 84 i 85 wzywa, aby podania swoie do protokołu oświadczyli, z tem ostrzeżeniem, iżby chęć licytowania maiący dziesiątą część summy szacunkowey złotych polskich 34,477 (*) i gr. 10 monetą srebrną wynoszącey, przed licytacyą zacząć się maiącą na rękoimią złożył: a otrzymuiący przybicie na ostateczne kupno, żeby podatki zaległe z teyże kamienicy zaraz po licytacyi skarbowi zapłacił. Resztuiąca zaś summa wylicytowana od złożoney rękoimii i wypłaconych zaległych podatkow, na hypotece przy tymże domie z procentem po pięć od sta opłacać się rocznie na rzecz małoletnich sukcessorow Jana Meysnera maiącym, pozostać może.

Dan w Krakowie dnia 18 Lutego 1811 roku.

Andrzey Markiewicz.